పాపం.....సైన్సు మాష్టారు!

ఆర్. బి. యస్. ప్రసాద్
&
ముళ్ళపూడి
శేషకుమార్.

ఆరున్నొక్క శృతిలో... ఆ శృతికి తగ్గ లయలో గురకపెడ్తూ, గాఢనిద్రలో మునిగి ఉన్న విశ్వపతిరావుకు హఠాత్తుగా మెలకువ వచ్చింది. అలారం మోగలేదు! పాలవాడు అరవలేదు! అయినా విశ్వపతిరావు ఉన్నఫళంగా లేచి కూర్చున్నాడూ ... అంటే ఏదో ప్రత్యేకమైన కారణం ఉండే ఉండాలి. అసలు విశ్వపతిరావు మామూలుగా నిద్రలేచే సమయం ఉదయం ఎనిమిది గంటలు! తనది "అర్చన" టైమనీ... వివిధ భారతిలో ఎనౌన్సర్ "అర్చన" అనగానే తాను మంచంమీద లేచి కూర్చుంటాననీ ... అతడు అందరితో అంటూ ఉంటాడు. అటువంటి విశ్వపతిరావు అర్చన టైం కాకుండా ... కనీసం "ఝరోకా" కూడా మొదలవ్వకుండానే, "వార్తలు చదువుతున్నది ..." అని రేడియో అంటున్న సమయంలోనే లేచి కూర్చున్నాడు. విశ్వపతిరావు ఓ సైన్సు మాష్టారు. సైన్సు అంటే ఆయనకు ఎంత మక్కువంటే... సైన్సు గాలి తగిలినా, సైన్సు వాసనవేసినా, చివరకు "సైన్సు" అనే పదం విన్పించినా ... ఒక్క క్షణం కూడా నిద్రపోలేడు. ఇప్పుడూ అదే జరిగింది. ఇంటినిండా మబ్బుల్లా కమ్ముకున్న పొగ విశ్వపతిరావుని నిద్రలేపేసింది.

"ఏమోయ్ ... భార్యామణీ! ఎక్కడో "కర్బనం" తగలబడుతున్నట్లున్నది! కాస్త నీ "రెటీనా"తో గమనించి, నా గదిలోకి వచ్చే పొగకు కారణం బెయ్యదో... వివరించగూడదూ? గట్టిగా కేకవేస్తూ, ఇంకాస్త గట్టిగా కళ్ళు నలుపుకొంటూ లేచి కూర్చున్నాడు విశ్వపతిరావు.

"మహానుభావా! మీరు సైన్స్ మాష్టారవ్వడం నిజంగా నా తలరాత! దానికితోడు యమ్. ఎ. తెలుగును వెలగబెడ్తూ ఆ పక్కనుండి సైన్స్‌కూ... ఈ పక్కనుండి తెలుగుభాషకూ... తీరని ద్రోహం చేస్తున్నారు!" అంటూ వంటింట్లోంచి విశ్వపతిరావు దగ్గరకు వస్తూ అంది... అతడి అర్ధాంగి విశాల!

"నేనడిగింది 'కర్బనం' గురించి కానీ... నా విద్యార్హతల గురించి కాదు! ఇంకాసేపు పాకశాలలోని ఫర్నెస్..."

"అబ్బబ్బ ఫర్నెస్ ఏమిటండీ... బాబూ!"

"అదేనోయ్! కుంపటి! ఆ ఫర్నెస్ అనబడే కుంపటిలోని కర్బనపు ముక్కలమీద కొద్దిగా జల అణువులు పడినట్లు నా అనుమానం! అందువల్లే ఆ పొగ ఇలా పడగ్గదిలోకి కూడా దూసుకువచ్చి, నా "పారడాక్సికల్" నిద్రను చెడగొట్టింది."

"మళ్ళీ పారడాక్సికల్ నిద్ర అంటారేమిటండీ! ఇవాళ రోజూ ఉపయోగించని కొత్త పదాలేవో చాలా... చాలా ఉపయోగిస్తున్నారు."

"బాగా కనిపెట్టావోయ్! నిన్ననే కలలమీద ఓ వ్యాసం చదవడం తటస్థించింది. ఎలాగో

అడిగావ్ కదా ! కలల గురించి చెప్తాను విను !'' అంటూ విశాలను రెండు చేతుల్తోనూ పట్టుకొని మంచంమీద కూర్చోపెట్టి, ఆమె కురుల్ని సవరిస్తూ చెప్పడం మొదలుపెట్టాడు. భర్త ఉదయాన్నే అంత తీరిగ్గా దగ్గరకు తీసికోవడంతో... విశాలకు ఎంతగానో ఆనందం వేసేసి, వంటింటి సంగతి ఎంచక్కా మర్చిపోయింది.

''నిద్ర రెండు రకాలుగా ఉంటుందట ! మొదటిది గాఢనిద్ర ! రెండోది పారడాక్సికల్ నిద్ర. మన నిద్ర పారడాక్సికల్ దశలో ఉన్నప్పుడే మనకు కలలు వస్తాయట !''

విశ్వపతిరావు ప్రసంగానికి స్పీడ్‌బ్రేకర్‌లాగా.. ఎవరో తలుపును దబ...దబ బాదసాగారు.

విశ్వపతిరావు ఒక్క ఉదుటున లేచి, విశాలతో ''నువ్వు లోపలికిపో ... ఆ ఫర్నెస్ సంగతి చూడు! నేను మన తలుపులోని 'సెల్యులోజ్'ను కష్టపెట్టేవాడి సంగతి చూస్తాను!'' అంటూ తలుపు తియ్యడానికి పరుగు బెట్టబోయాడు.

''తలుపులోని 'సెల్యులోజ్' ఏమిటండి?'' పరుగెత్తుతున్న భర్త చొక్కా పట్టుకొని ఆపింది విశాల.

''అదా ! చెక్కలన్నీ సెల్యులోజ్ అనే పిండి పదార్థంతో నిండి ఉంటాయిలే ! అదంతా కర్బన రసాయనశాస్త్రం ! తర్వాత వివరంగా చెప్తాను కానీ ! ముందు మన తలుపుని రక్షించనియ్యవోయ్ !'' అంటూ జారిపోతున్న లుంగీని బిగించుకొంటూ తలుపుతీయడానికి పరుగెత్తాడు.

విశ్వపతిరావు తలుపు తెరవగానే ప్రైవేటు పిల్లలు సురేష్, రమేష్‌లు కనపడ్డారు.

''ఓర్నీ ..మీరా! అప్పుడే వచ్చేశారేమిట్రా? కనీసం నా దంత ధావనం అన్నా కాలేదు !'' కంగారుగా అన్నాడు విశ్వపతిరావు.

''అదేమిటి మాష్టరూ ! నిన్న మీకు చెప్పాం కదా ! మాకు ఎనిమిదిన్నరకు లెక్కల ప్రైవేటు ఉందనీ .. అందుకని ఏడింటికే మీ దగ్గరకు వస్తామనీ ...'' నసుగుతూ అన్నారు సురేష్, రమేష్‌లు.

''నిజంగా చెప్పారా ? అంటే నా జ్ఞాపక శక్తి, కాస్త, కాస్త బీటలువారుతోందన్నమాట ! అసలు మతిమరుపు పెరగడానికి కారణం ఏమిటో తెలుసా ? మన మెదడులో ఉండే ఒక హార్మోన్ నాశనం అవడమే ! ''

''మాస్టారూ... మీరు మొఖం కడుక్కోవాలన్నారు...'' విశ్వపతిరావు మాటల్ని మధ్యలోనే ఆపేశారా గడుగ్గాయిలు.

''అవును కదూ ! నేనుదయం దంతధావనం చేసికోనిచ్చో, నా పళ్ల మీద ఉన్న ఎనామిల్ పై ఉన్న పాచి అంతా... నన్నూ మిమ్మల్నీ ఇబ్బంది పెట్టేస్తుంది ! బలేగా గుర్తు చేశారోయ్ !'' అంటూ వాళ్లిద్దర్నీ కూర్చోమని లోపలకువెళ్లి, ''ఏమోయ్ మొఖం కడుక్కోవాలి ... నేను నిన్న స్వయంగా తయారుచేసికొన్న ఆయింట్‌మెంటూ, బ్రష్ ఇవ్వవోయ్ !'' అన్నాడు.

బ్రష్, పేస్టూ భర్తకు ఇస్తూ, ''త్వరగా తెమలండి ! కాఫీ కలుపుతున్నాను !'' అంది విశాల.

''అన్నట్టు చెప్పడం మరిచానోయ్ ! నిన్ననే ఏదో సైన్సు పత్రికలో చదివాను .. కాఫీ లో కెఫీన్ అనే పదార్థం ఉంటుందట ! దానివల్ల కేన్సర్ కూడా రావచ్చునట ! ''

''అయితే ఏమంటారు ? కాఫీ మానేస్తారా! మానేయండి! ఆరోగ్యం కూడా బాగు పడ్తుంది ! ''

''మరీ మానెయ్యటం ఎందుకు కానీ ... కాఫీపొడి కాస్త తక్కువవెయ్ ! ఆ వచ్చే కేన్సర్ ఏదో కాస్త ఆలస్యంగా చచ్చేముందు వస్తుంది'' అంటూ దొడ్లోకి వెళ్లాడు విశ్వపతిరావు.

ఎలాగైతేనేం కాఫీ త్రాగి, ప్రైవేటు పిల్లల దగ్గరకు చేరాడు.

విశాల వంట ప్రయత్నంలో పడిందన్నమాటే గానీ ఆమె ఆలోచనలన్నీ భర్త గురించే ! కన్పించిన ప్రతి సైన్స్ పుస్తకం చదవడం, ఎక్కడ ఎటువంటి సైన్స్ ప్రసంగాలు జరిగినా ఖచ్చితంగా హాజరవ్వడం విశ్వపతిరావుకు అలవాటు! అంతవరకే అయితే ఫర్వాలేదు ! ఆ తర్వాత తాను చదివినవీ... విన్నవీ ఎప్పుడూ... అందరికీ చెప్పే వ్యసనంకూడా విశ్వపతిరావుకు పట్టుకొంది. విశ్వపతిరావుకు ఛాదస్తపు ప్రసంగాల అలవాటుందని విశాలకు పెళ్ళిచూపుల్లోనే తెలిసింది.

పెళ్ళిచూపుల్లో విశ్వపతిరావుకూ, అతడి తల్లిదండ్రులకీ... విశాలా వాళ్ళింట్లో జాంగ్రీలు, బూందీ పెట్టారు. ఫలహారాలు వాళ్ళ చేతుల్లోకి రాంగానే... విశాలకూడా వారిముందు వచ్చి కూర్చుంది.

''అమ్మాయిని ఏమన్నా అడిగితే... అడుగు బాబూ!''అన్నాడు విశాల తండ్రి విశ్వపతిరావుతో.

చేతిలో ప్లేటు వంక చూస్తూ ఏదో ఆలోచిస్తున్న విశ్వపతిరావు, ''ఈ జాంగ్రీలు, బూందీ మీరు బజార్లో కొన్నారా అండీ !'' అంటూ తన పెళ్ళి చూపుల ఇంటర్వ్యూను మొదలుపెట్టాడు.

ఆ ప్రశ్న అడిగింది తననా.. అమ్మాయినా.. అని కంగారుపడిపోయాడు విశాల తండ్రి.

విశాల మాత్రం ఆ ప్రశ్న తనకే అనుకొని జవాబు చెప్పడానికి ఓ క్షణం సిగ్గుపడింది. బజారునుండి తీసికొచ్చాం అంటే... ఏమన్నా అనుకొంటాడేమోనని, ''ఇంట్లోనే చేశానండీ!'' అనేసింది.

''మీరు చేశారా? ఈ జాంగ్రీలు.. బూందీ నిజంగా ఎంత అపాయకరమైనవో... మీకు తెలుసా ?'' ఆందోళనగా అన్నాడు విశ్వపతిరావు.

విశాల ఇంటిల్లపాదీ అదిరిపోయారు. విశ్వపతిరావు అలా ఎందుకు మాట్లాడుతున్నాడో.. వారికి అర్థంకాలేదు.

''అంటే... అంటే...మీరంటున్నది ఏమిటి బాబూ !'' వణుకుతున్న స్వరంతో అన్నాడు విశాల, తండ్రి.

''చూడటానికి బాగుంటాయని మీరు జాంగ్రీల్లోనూ, బూందిలోనూ రంగులు వేశారు ! ఈ రంగులవల్ల... మనకు కాన్సర్ వస్తుందండీ !'' కాస్త గట్టిగానే అన్నాడు విశ్వపతిరావు.

విశ్వపతిరావు మాటలువిన్న విశాల తండ్రి తేలిగ్గా ఊపిరి పీల్చుకొని, నెమ్మదిగా అతడికి సర్దిచెప్పాడు.

అలా పెళ్ళి చూపులమాట మర్చిపోయి, సైన్స్ పాఠాలు చెప్పిన విశ్వపతిరావుకు విశాల అర్ధాంగి అయిపోయి అప్పుడే ఏడాదిన్నర దాటి పోయింది.

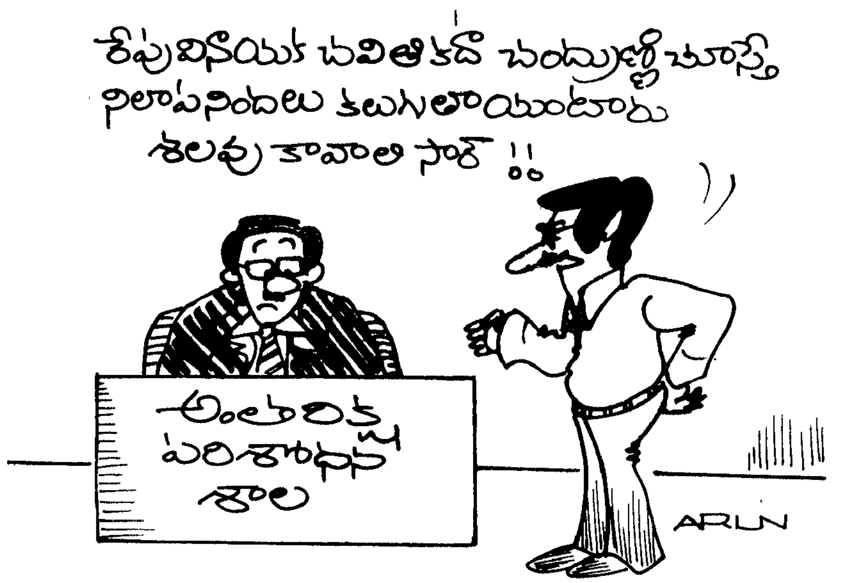

ధర్మపథం

—బులుసు వేంకటరమణయ్య

సమయంలో ప్రతిక్రియ

భగవంతుడు విగ్రహ రూపంలో మౌన ముద్రతోనే ఉంటాడు. భక్తులు చేసే పూజా పురస్కారాలను గమనిస్తూనే ఉంటాడు. కాని, ఉలకడు, పలకడు. తన్ను పెక్కు విధాల స్తుతిస్తే ఆనందంతో పొంగిపోడు. ఒకవేళ తన్ను తిట్టినా పట్టించుకోడు. అవసరం వచ్చినప్పుడు, తాను మౌనంగానే ఉంటూనే, కలగబోయే ఉపద్రవానికి తగిన ప్రతిక్రియ చేసి-తీరుతాడు. ఆప్తులకు అభయమిచ్చి రక్షిస్తాడు.

రెండు శతాబ్దాల క్రిందట దేశ పరిస్థితి చాలా అల్లకల్లోలంగా ఉండినది. ప్రజలంతా భయాందోళనలతో పిడికిళ్లలో ప్రాణాలు పెట్టుకొని రోజులు గడిపేవారు. ఆ రోజుల్లో మరాటీదండు, తురకలదండు మున్నగు బందిపోటు దొంగల ముఠాలు పట్ట పగలే ఊళ్ల మీదపడి, ప్రజలను దోచుకుని, వారిని నానా హింసలూ పెట్టేవారు. ఆ ముఠా వస్తున్నదనే ఆచూకీ తెలిసి, మూటా, ముల్లే కట్టుకుని ఊరు విడిచి ప్రజలు రహస్య ప్రదేశాలలో దాగుకోవడం కూడా జరుగుతూ ఉండేది. ఆ ముఠాల వాళ్ళు కూడా కొంతవరకూ ఆలోచించి, ఎక్కడ తమకు ఎక్కువ లాభం ఉంటుందో తెలుసుకునే దాడికి బయలుదేరేవారు.

విశాఖపట్నానికి దగ్గరగా ఉన్న సింహాచలం దేవస్థానం చాలా ప్రసిద్ధమయింది. సింహగిరి నరసింహ-స్వామికి ఎంతో విలువైన జవాహరీ ఉన్నదని వాళ్ళు గ్రహించారు. ఆ స్వామిని దోచుకోవాలనే దురుద్దేశం వాళ్లకు కలిగింది. ఆ దండు విశాఖ-పట్నం చేరుకున్న సంగతి సింహాచల ప్రజలకు తెలిసి, వాళ్ళు, తమ్ము రక్షించి, క్షేత్ర ప్రతిష్ఠ నిలుపుకోవాలని దేవుని ప్రార్థిస్తూ, ఆయన సన్ని-ధానంలో ప్రార్థనలు ప్రారంభించారు. కూర్మనాథకవి ఆశువుగా సింహాద్రి నార-సింహశతకం చేప్పసాగాడు. దండు, ఆ దగ్గరనున్న మెట్టను చేరుకున్నట్లు కొండ మీద నుంచి చూచినవారు చెప్పారు. స్వామికి ఉద్రేకం కలిగేటట్లు శతక పద్యాలు సాగాయి. బందిపోటులు ఆ మెట్టను చేరేసరికి ఎక్కడి నుంచో వేలకొలది తుమ్మెదలు వచ్చి, వాళ్లను వెంటదరిమాయి. వాటి ధాటికి తాళలేక ఆ దొంగలు చెట్టొక పిట్టగా పారిపోయారు. వాళ్ళు చాలా మైళ్ళు వెళ్లే వరకూ తుమ్మెదలు వారిని విడవలేదు. అప్పటి నుంచీ ఆ మెట్టకు తుమ్మెదల మెట్ట అనే పేరు వచ్చింది. సింహాచల క్షేత్రానికి ప్రమాదం తప్పిపోయింది. ఆ తర్వాత ఆ ప్రాంతానికి దండు బెడద తప్పిపోయింది.

భగవంతుడు తగిన సమయంలో దొంగలకు తగిన శాస్తి చేశాడు. □

పాపం సైన్స్ మాస్టారు!

విశ్వపతిరావు మనసు నవనీతం ! కాస్త ఎక్కువగా మాట్లాడినా... విశాలని అతడెంతో ప్రేమగా చూసుకొంటాడు.

పిల్లలకు మామూలు పాఠం... దానికి బోనస్‌గా సైన్స్ కబుర్లు కలిపి చెప్పి, ప్రైవేటు ఆ రోజుకి అయిందనిపించి, విశాల ఏం చేస్తోందో చూద్దామని వంటింట్లోకి వెళ్ళిన విశ్వపతిరావు అదిరిపోయాడు.

విశాల పీటమీద కూర్చుని ఏదో ఆలోచిస్తోంది! కుంపటిమీద ఉడుకుతున్న పప్పుపొంగి.. రణరంగంలో చనిపోయిన సైనికుల్లా... పప్పు బద్దలు, కుంపటిమీదపడి మాడిపోతున్నాయి.

"ఏమయింది విశాలా..." అంటూ ఆమెను గట్టిగా కుదిపాడు.

ఫ్లాష్‌బాక్‌లోకి వెళ్ళిన విశాల ఉలిక్కిపడి ఈ లోకంలోకి వచ్చింది.

"ఏమిటి విశాలా... అలా వున్నావ్ ?"

"అబ్బే .. ఏం లేదండీ ! పా ర డై జ్ నిద్రలోకి వెళ్ళాను !" నవ్వుతూ అంది.

"అయ్యబాబోయ్ ! సైన్స్‌ను ఖూనీ చెయ్యొద్దు ! అది పారడైజ్ నిద్ర కాదు ! పారడాక్సికల్ నిద్ర !"

"ఏదైనా ఒకటే నా ప్రాణానికి ! అవును గానీ... మీరు ఈ సైన్స్ కబుర్లు చెప్పడం మానరా ?" విసుగ్గా అంది విశాల.

"అబ్బే! అదెట్లా కుదుర్తుందీ నా శరీరం లోని అణువణువూ సైన్స్‌తో నిండిపోయి ఉంది !"

"మిమ్మల్ని చూసి మీరే మురిసిపోవాలి గానీ... ఇక స్నానం చెయ్యండి ! నీళ్ళు చల్లారి పోతున్నాయి !" అంటూ అతడ్ని బలవంతంగా బాత్రూంలోకి తోసింది విశాల.

విశ్వపతిరావు బాత్రూంలోకి వెళ్ళిన రెండు నిముషాలకు మళ్ళీ ఎవరో వాకిలి తలుపు కొట్టారు.

"ఓయ్ విశాలీ ... మళ్ళీ తలుపుల్లోని సెల్యులోజ్ ..." అంటూ బాత్రూం లోంచి అరుస్తున్న భర్తను — "సెల్యులోజ్ లేదూ ... క్యాబేజీ లేదు కానీ మీరు స్నానం కానీయండి ! తలుపు సంగతి నేను చూస్తా !" అంటూ గదమాయించి, ముందు గదిలోకి వెళ్ళి తలుపు తీసింది. ఎదురుగా స్కూలు జవాను రాములు ! హెడ్‌మష్టారు ఏదో చీటీ ఇచ్చి రమ్మన్నారంటూ వచ్చాడు. "మీ మాష్టారు స్నానం చేస్తున్నారు కూర్చో..." అని చెప్పి లోపలికి వెళ్ళింది విశాల.

బాత్రూం నుండి భర్త బయటకు రాగానే, రాములు వచ్చినట్లు చెప్పింది.

"ఇంత పొద్దున్నే హెడ్మాష్టారికి నాతో ఏం పని ఉంటుందబ్బా!" లుంగీ కట్టుకొంటూ, తనలో తానే అనుకోబోయి కొద్దిగా పైకి అనేశాడు.

"ఆఁ... వాళ్ళింట్లో మజ్జిగలోనో ... సాంబార్లోనో ఏదో పురుగుపడి ఉంటుంది! దాన్ని మీకు చూపించి, అది పోసుకు తింటే ఏమయినా నష్టమా? నష్టమైతే ఎలాటి నష్టం? నష్టం లేకుండా ఉండాలంటే ఏంచేయాలీ...వగైరా... వగైరాలు ... అడగడానికి పిల్చి ఉంటారు !" నవ్వుతూ అంది విశాల.

"నవ్వవోయ్ ! నవ్వు ! అలాగే నవ్వు ! ఇప్పుడు నీకు నవ్వులాటగానే ఉంటుంది. ఎప్పటి

కయినా ఈ విశ్వపతిరావు ''పాపులర్ సైన్స్ ప్రసంగాలు'' ఇవ్వడంలో ప్రపంచ ప్రఖ్యాతి తెచ్చుకొని తీరకపోడు. ఆ రోజున ... నువ్వు, నేనే ఆ విశ్వపతిరావు భార్యనండీ అంటూ గర్వంగా ఇరుగు పొరుగు అమ్మలక్కలతో ... చెప్పుకపోవు !'' రొమ్ము విరిచి అన్నాడు విశ్వపతిరావు.

''అయ్యా ! ప్రపంచ ప్రఖ్యాత సైన్స్ మాష్టారూ ! మీ కోసం బయట జవాను వేచి ఉన్నాడు ! త్వరగా కదలండి !''

''నిజమే గదూ !'' అంటూ ముందు గదిలోకి వెళ్ళి ''ఏమిట్రా కథ రాములూ ?'' అని జవానుని అడిగాడు.

''ఈ చిట్టీ ... మీకు ఇచ్చేసి, మిమ్మల్ని ఉన్నఫళంగా ఎంటేసుకు రమ్మన్నారండీ హెడ్మాష్టారు !''

''ఎంటేసుకు రమ్మన్నాడా ? మీదేసుకు రమ్మన్నాడా ? వెధవ భాష ... మీరూను ! అయినా ఇప్పుడు రానటం ఎలా కుదురుతుందిరా? ఇంకా ఉదరపూజ కానిదే ! భోజన ప్రక్రియ జరక్కపోతే ... నా శరీరంలోని జీవప్రక్రియలు జరగడం ఆగిపోయి ... అసలుకే ముప్పువస్తుందే! అసలు భోజనం మనిషికెంత ముఖ్యం అంటే...'' అంటూ ఏదో చెప్పబోతున్న ధోరణికి రాములు బెదిరిపోయి –

''అయ్యబాబోయ్ ! నాకు సైన్స్ పాఠాలు చెప్పొద్దండీ ! నే పోతున్నా ! మీరు హెడ్మాష్టారి దగ్గరకు వెళ్ళండి !'' అంటూ పారిపోయాడు.

రాములు బెదిరిపోయిన తీరుని చూసి, తనలో తానే నవ్వుకుంటూ హెడ్మాష్టారు పంపిన చీటీని చదివాడు విశ్వపతిరావు.

హెడ్మాష్టారికి, .

మా పిల్లలు మీ స్కూల్లో ఎనిమిదోక్లాసు చదువుతున్నారు. మీ స్కూల్లో విశ్వపతిరావు అనే సైన్స్ మాష్టారు ఉన్నాడట. ఆయనేవో పిచ్చి పిచ్చి సైన్స్ కబుర్లతో మా పిల్లల మెదడును పాడుచేస్తున్నాడని తెలుస్తోంది. మా పిల్లలు సైన్స్ మాష్టారి వద్ద నేర్చుకొన్న పాండిత్యాన్ని మా మీద ప్రయోగించి, మాకు పిచ్చి ఎక్కేట్లు చేస్తున్నారు. ఇలా పిచ్చి కబుర్లు చెప్పే ఆ పిచ్చి పంతులు ఇకనైనా బుద్ధిగా అసలు పాఠాలు చెప్పకపోతే...ఆయనకు మేమంతా కలిసి బుద్ధి చెప్పాల్సి వస్తుందని చెప్పండి ! ఇలా ఓ మాష్టారి మీద కఠిన పదజాలాన్ని ఉపయోగించవలసి వస్తున్నందుకు మాకూ చాలా బాధగానే ఉంది. సైన్స్‌ను పాపులర్ చెయ్యాలంటే పొద్దుట్నుంచీ ... రాత్రి దాకా సైన్స్‌ను మాట్లాడటం ఒక్కటే మార్గం కాదని మీ మాష్టారితో చెప్పండి. విజ్ఞానాన్ని సవ్యంగా బోధించాలనేదే మా విజ్ఞాపన !

ఉత్తరాన్ని పైనించి కిందకు నాలుగైదు సార్లు చదివాడు. వళ్లంతా చమటలు పట్టాయి. కళ్ళుతిరిగినట్లు అయి కుర్చీలో కూలబడ్డాడు. కుర్చీ చప్పుడికి విశాల గబ గబా ముందు గదిలోకి వచ్చింది. బేలగా కుర్చీలో కూర్చున్న భర్త చేతిలోని కాగితం తీసికొని చదివింది.

ఉత్తరం చదివి, విశాల భయం భయంగా భర్తను చూస్తూ ''ఏమండీ చూశారా ? నేను చెప్తే మీరు విన్నారు కాదు ! ఏదయినా అతిగా ఉండకూడదండీ ! ఇకనయినా మీ సైన్స్ ప్రసంగాలు మానండి ! మీకేమయినా అయితే... నేను ఏమయిపోవాలండీ !'' అంది విశాల.
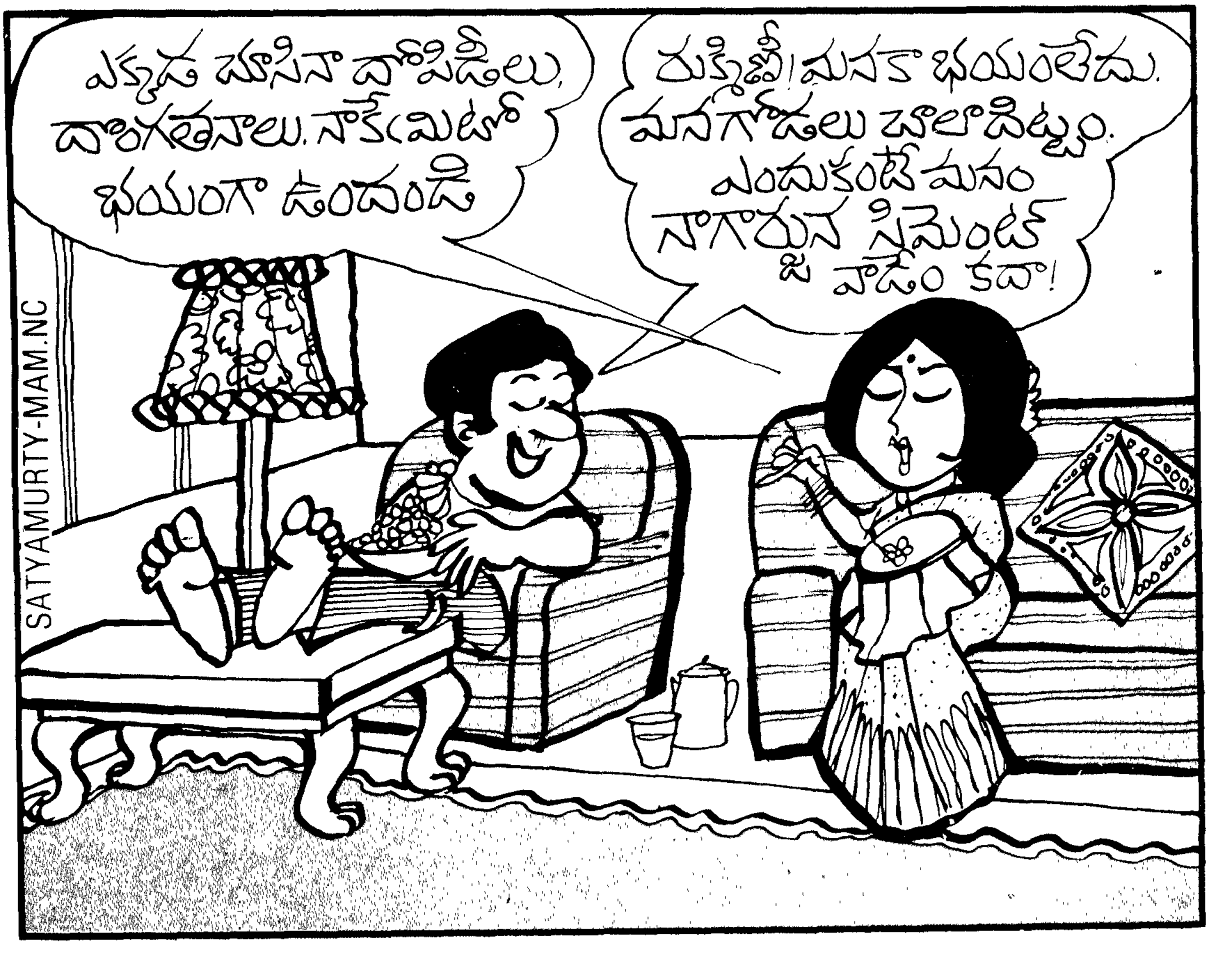
''మారక తప్పుతుందా...'' అన్నట్లుగా విశాల కళ్లలోకి చూశాడు విశ్వపతిరావు. ★